

වේද, ක්‍ෂයවූ ආශ්‍රව ඇති, වැස නිමවන ලද බ්‍රහ්මචරියාව ඇති, කරණ ලද කටයුතු ඇති, බහා නබනලද ස්කන්ධභාරය ඇති, පිළිවෙලින් පැමිණියාවූ අර්හත්වය ඇති, නැතිකලාවූ භවසංයෝජනය ඇති, මනාකොට නුවණින් දැන කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුනාවූ, ඒ හික්කුණෙම රහත් වූයේ වෙයි.

6. “භවත් ගෞතමයන් හැර භවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකවූ, එක හික්කුණකුත් ආශ්‍රවයන් ක්‍ෂය කිරීමෙන් ආශ්‍රව රහිතවූ අභීත්ඵල සමාධිය හා ප්‍රඥාවට මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂතොට පැමිණ වාසය කෙරේද?”

“වච්ඡය, මාගේ ශ්‍රාවකවූ යම් හික්කුණු ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් ආශ්‍රව රහිත අභීත්ඵල සමාධියට හා ප්‍රඥාවට මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ මනානුවණින් දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂතොට පැමිණ වාසය කෙරෙන්නද, ඔවුහු එක් සියයක්ද නොවෙයි. දෙසියයක්ද නොවෙයි. තුන්සියයක්ද නොවෙයි. භාරසියයක්ද නොවෙයි. පන්සියයක්ද නොවෙයි. බොහෝ වූවාහුම වෙත්.”

7. “භවත් ගෞතමයන්ද හැර, හික්කුණ්ද හැර, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවිකාවූ එක හික්කුණියකුත් ආශ්‍රවයන් ක්‍ෂය කිරීමෙන් අනාශ්‍රවවූ අභීත්ඵල සමාධියට හා ප්‍රඥාවට මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ මනානුවණින් දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂතොට පැමිණ වාසය කෙරේද?”

“වච්ඡය, මාගේ ශ්‍රාවිකාවූ යම් හික්කුණිහු ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් අනාශ්‍රවවූ අභීත්ඵල සමාධියට හා ප්‍රඥාවට මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ මනානුවණින් දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂතොට පැමිණ වාසය කෙරෙන්නද, ඔවුහු එක් සියයක්ම නොවෙයි. දෙසියයක් නොවෙයි. තුන්සියයක් නොවෙයි. භාරසියයක් නොවෙයි. පන්සියයක් නොවෙයි. බොහෝ වූවාහුම වෙත්.”

8. “භවත් ගෞතමයන්ද හැර, හික්කුණ්ද හැර, හික්කුණින්ද හැර ගෘහස්ථවූ සුදු වස්ත්‍ර හඳනාවූ බ්‍රහ්මචාරීවූ ඕරම්භාගිය සංයෝජන පස නැතිකිරීමෙන් ඕපපාතික ඉපදීම ඇත්තාවූ එහිදි පිරිනිවීම ඇත්තාවූ ඒ ලෝකයෙන් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තාවූ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකවූ එක උපාසකයෙකුත් ඇත්තේද?”

“වච්ඡය, ශ්‍රාවකවූ ගෘහස්ථවූ සුදුවත් හඳනාවූ බඹසර ඇත්තාවූ ඕරම්භාගිය සංයෝජන පස නැතිකිරීමෙන් ඕපපාතිකවූ එහි පිරිනිවීම ඇත්තාවූ ඒ ලෝකයෙන් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තාවූ යම් උපාසකයෝ එක් සියයක්ම නොවෙයි. දෙසියයක් නොවේ. තුන්සියයක් නොවේ. භාරසියයක් නොවේ. පන්සියයක් නොවේ. බොහෝ වූවාහුම වෙත්.”

9. “භවත් ගෞතමයන් හැර, හික්කුණ්ද හැර, හික්කුණින්ද හැර ගෘහස්ථවූ සුදුපිළි හඳනාවූ බ්‍රහ්මචාරීවූ උපාසකයන්ද හැර භවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ ගිහිවූ සුදු වස්ත්‍ර හඳනාවූ කම්සැප අනුභව කරන්නාවූ අනුශාසනාව කරන්නාවූ අවවාදයට අනුව පිළිපදින්නාවූ, විචිකිච්ඡාව දුරුකලාවූ පහවූ සැකය ඇති, විසාරද බවට පැමිණියාවූ ශාස්තෘශාසනයෙහි අන්‍ය ශාස්තෘවරයන්ගේ පිහිට නොසොයන එක උපාසකයෙකුත් ඇත්තේද?”

“වච්ඡය, මාගේ ශ්‍රාවකවූ ගිහිවූ සුදුපිළි හඳනාවූ කම්සැප අනුභව කරන්නාවූ අනුශාසනාව කරන්නාවූ අවවාදය පිළිපදින්නාවූ, නැතිකළ විචිකිච්ඡාව ඇත්තාවූ පහකළ සැකය ඇත්තාවූ,

විසාරද බවට පැමිණියාවූ ශාස්තෘශාසනයෙහි අන් පිහිට නොසොයන්නාවූ යම් ජ් උපාසකයෝ වාසය කෙරෙත් ඔවුහු එක් සියයක්ම නොවෙයි. දෙසියයක් නොවෙයි. තුන්සියයක් නොවෙයි. භාරසියයක් නොවෙයි. පන්සියයක් නොවෙයි. බොහෝ වූවාහුමැයි.”

10. “හවත් ගෞතමයන්ද හැර, හික්ෂුන්ද හැර, හික්ෂුණින්ද හැර, සුදු වස්ත්‍ර හඳනා වූ බ්‍රහ්මචාරී වූ ගිහි උපාසකවරුන්ද හැර, සුදුවත් හඳනා වූ කම්සැප අනුභව කරන්නාවූ ගිහි උපාසකවරුන්ද හැර, හවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවිකාවූ සුදුවත් හඳනා වූ බ්‍රහ්මචාරී වූ, ඕරම්භාගීය සංයෝජන පස නැසීමෙන් ඔපපාතික වූ එහි පිරිනිවන්පාන සුඵ වූ ඒ ලෝකයෙන් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇති උපාසිකාවකුන් ඇත්තේද?”

“වච්ඡය, මාගේ ශ්‍රාවිකාවූ ශාසන සුදුපිළි හඳනා වූ බ්‍රහ්මචාරී වූ, ඕරම්භාගීය සංයෝජන පස නැසීමෙන් ඔපපාතික වූ එහි පිරිනිවන් සුඵ වූ ඒ ලෝකයෙන් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තාවූ යම් උපාසිකාවරු එක් සියයක්ම නොවෙයි. දෙසියයක් නොවෙයි. තුන්සියයක් නොවෙයි. භාරසියයක් නොවෙයි. පන්සියයක් නොවෙයි. බොහෝ වෙත්.”

11. “හවත් ගෞතමයන්ද හැර, හික්ෂුන්ද හැර, හික්ෂුණින්ද හැර, සුදු වත් හඳනා බඹසර රක්ත වූ ගිහි උපාසකවරුන්ද හැර, සුදුවත් හඳනා වූ කම්සැප අනුභව කරන්නාවූ ගිහි උපාසකවරුන්ද හැර, සුදුවත් හඳනා වූ බ්‍රහ්මචාරී වූ ගිහි උපාසිකාවන්ද හැර හවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ ගිහි ශ්‍රාවිකාවූ සුදුවත් හඳනා වූ කම්සැප අනුභව කරන්නාවූ අනුශාසනාව කරන්නාවූ අවවාදය පිළිපදින්නාවූ දුරුකළ විචිකිච්ඡා ඇත්තාවූ විසාරද බවට පැමිණියාවූ ශාස්තෘ ශාසනයෙහි අන් පිහිටක් නොසොයන එක උපාසිකාවකුන් ඇත්තේද?”

“වච්ඡය, මාගේ ගිහි ශ්‍රාවිකාවූ සුදුපිළි හඳනා වූ කම් සැප අනුභව කරන්නාවූ අනුශාසනය කරන්නාවූ අවවාදය පිළිපදින්නාවූ දුරුකළ විචිකිච්ඡා ඇත්තාවූ, පහ වූ සැකය ඇත්තාවූ විශාරද බවට පැමිණියාවූ ශාස්තෘ ශාසනයෙහි අන් පිහිටක් නොසොයන යම් උපාසිකාවෝ එක් සියයක්ම නොවෙයි. දෙසියයක් නොවෙයි. තුන්සියයක් නොවෙයි. භාරසියයක් නොවෙයි. පන්සියයක් නොවෙයි. බොහෝ වෙත්.”

12. “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, හවත් ගෞතමයන් වහන්සේම මේ ධර්මය සම්පූර්ණ කෙළේ නම් හික්ෂුහු සම්පූර්ණ නොකලාහු නම් ඒ කාරණයෙන් මෙසේ මේ ශාසනය සම්පූර්ණ නොවන්නේය.”

“හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් හෙයකින් මේ ධර්මය හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ, සම්පූර්ණ කළේය. හික්ෂුහුද සම්පූර්ණ කළහ. ඒ හේතුවෙන් මෙසේ මේ ශාසනය සම්පූර්ණ වූයේය.”

“හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉදින් මේ ධර්මය හවත් ගෞතම තෙමේන් සම්පූර්ණ කෙළේද, හික්ෂුහුන් සම්පූර්ණ කලාහුද, හික්ෂුණිහු සම්පූර්ණ නොකලාහු නම් ඒ කාරණයෙන් මෙසේ මේ ශාසනය සම්පූර්ණ නොවන්නේය.”

“හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් හෙයකින් මේ ධර්මය හවත් ගෞතම තෙමේන් සම්පූර්ණ කෙළේය, හික්ෂුහුන් සම්පූර්ණ කලාහුය, හික්ෂුණිහුන් සම්පූර්ණ කලාහුය. ඒ කාරණයෙන් මෙසේ මේ ශාසනය සම්පූර්ණ විය.”

හදනා බුහුමනවැඩිවනු ගිහි උපාසිකාවෝත් සම්පුණ්ණී කලාහුය. සුදුවන් හදනා කම්සැප වැදින්නාවු ගිහි උපාසිකාවෝත් සම්පුණ්ණී කලාහුය. ඒ කාරණයෙන් මෙසේ මේ ගාසනය සම්පුණ්ණී විය.”

16. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම්සේ ගංගානම් නදිය සමඳය වෙත නැමී, සමුද්‍රයට හැරී, සමුද්‍රයට බරවී, සමුද්‍රයට වැද සිටීද, එපරිද්දෙන්ම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ ගිහි පැවිද්දන් සහිතවු මේ පිරිස නිවණට හැරී, නිවණට බරවී, නිවණට වැද සිටී. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා යහපත, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා යහපත, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම්සේ යටිකුරු කොට තබන ලද්දක් උඩුකුරු කරන්නේ හෝ වේද, වසා තබන ලද්දක් වැසුම් හරින්නේ හෝ වේද, මංමුලාවුවෙකුට මග කියන්නේ හෝ වේද, අඤ්ඤාතරයෙහි හෝ ඇස් ඇත්තෝ රූප දකින්නාවයි තෙල් පහනක් දරන්නේද, එපරිද්දෙන්ම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ධර්මය ප්‍රකාශ කරණ ලදී. ඒ මම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ සරණකොට යමි, ධර්මයද හිඤ්ඤා සංයාද සරණ කොට යමි. මම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේගේ සම්පයෙහි මහණකම ලබන්නෙමි. උපසම්පදාව ලබන්නෙමි” යි (කිසේය.)

17. “වච්ඡය, පෙර අන්‍යත්තිකවු යමෙක් මේ ගාසනයෙහි මහණකම කැමැතිවේද, උපසම්පදාව කැමැතිවේද, හෙතෙම සාරමසක් පිරිවෙස් (පුරුදුවෙමින්) වසයි. සාරමසක්හුගේ ඇවෑමෙන් සතුටු සිත් ඇත්තාවු හිඤ්ඤා, හිඤ්ඤාභාවය පිණිස මහණ කරවත්, උපසම්පදා කරවත්. එතකුදු වුවත් මෙහි මා විසින් පුද්ගලයන්ගේ වෙනස්බව දැනගන්නා ලදැයි” කිය.

18. “ස්වාමීනි, ඉදින් පෙර අන්‍යත්තිකවුවෝ මේ ගාසනයෙහි මහණකම කැමැතිවන්නාහු, උපසම්පදාව කැමැතිවන්නාහු සාරමසක් පිරිවෙස් වසන්ද, සාරමසක්හුගේ ඇවෑමෙන් සතුටු සිත් ඇත්තාවු හිඤ්ඤා, හිඤ්ඤාභාවය පිණිස පැවිදි කරවත් නම්, උපසම්පදා කරවන්නම්. මම සතර අවුරුද්දක් පිරිවෙස් වසන්නෙමි. සතර අවුරුද්දක්හුගේ ඇවෑමෙන් සතුටු සිත් ඇත්තාවු හිඤ්ඤා, මා හිඤ්ඤාභාවය පිණිස පැවිදි කෙරෙන්නවා, උපසම්පදා කෙරෙන්නාවයි” කිය.

වච්ඡගෝත්ත පරිව්‍රාජික තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සම්පයෙහි පැවිදිවීම ලැබුයේය. උපසම්පදාව ලැබුයේය.

19. උපසපත්ව නොබෝ කල් ඇති ආයුෂ්මත් වච්ඡගෝත්ත ස්ථවිර තෙමේ වනාහි උපසම්පදාවු අඩමස් ඇත්තේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද, එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැද එක් පැත්තක හුන්නේය. එක් පැත්තක හුන්නාවු ආයුෂ්මත් වච්ඡගෝත්ත ස්ථවිර තෙමේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය. “ස්වාමීනි, ශෛකෂවු (සෝවාන් සකාදාගාමි අනාගාමි) ඥානයෙන්, ශෛකෂවු විද්‍යාවෙන් යම් තැනකට පැමිණියයුතුද, මා විසින් එයට පැමිණෙනලදී. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මතුධර්මයන් උදෙසා මට ධර්මය දේශනා කරණ සේක්වා.”

20. “වච්ඡය, එසේවිනම්, නුඹ සමථයන්, විදහීනාවන් යන දෙක වැඩියන් වඩව. වච්ඡය. නොප විසින් වැඩියන් වඩන ලද්දාවු සමථයද, විදහීනාවද යන ධර්ම දෙක නොයෙක් ඥාන විශෙෂයන් අවබෝධ කිරීම පිණිස පවත්නාහුය. වච්ඡය, ඒ නුඹ යම් විටෙක 'අනෙක ප්‍රකාරවු සාධිවිධිය

අනුභව කරන්නේය' යි, කැමති වන්නෙහිද, එකෙක්ව බොහෝ දෙනෙකු වන්නෙමි. ප්‍රකාශ බවට මුවහ වීමට බින්නියෙන් පිටතට ප්‍රාකාරයෙන් පිටතට අභසෙහි මෙන් නොගැටෙමින් යන්නෙමි. පොලොවෙහිද දියෙහි මෙන් මතු වීම ගැලීම කරන්නෙමි. දියෙහිද පොලොවෙහි මෙන් නොබිඳීමින් යන්නෙමි. අභසෙහිද පියාපත් ඇති ලිහිණියෙකු මෙන් පය්‍යාධිකයෙන් හිඳ ගමන් කරන්නෙමි. මෙසේ මහත් සාධි ඇත්තාවූ මෙසේ මහත් ආනුභාව ඇත්තාවූ මේ සඳ හිරු දෙදෙනද අතින් අල්වන්නෙමි. පිරිමදින්නෙමි. බඹලොව දක්වාද කයින් වසගයෙහි පවත්වන්නෙමි.' යි, කැමති වන්නෙහි නම් ඒ ඒ තන්හිම කරුණු ඇති කල්හි හැකි බවට පැමිණෙන්නෙහිය.

21. “වච්ඡය, ඒ නුඹ යම් විටක 'පිරිසිදුවූ මිනිස්බව ඉක්ම පවත්නාවූ දිව්‍ය ශ්‍රෝත්‍රයෙන් දිව්‍යවූද, මනුෂ්‍යවූද, දුරවූද ලගවූද, යම් ශබ්දයෝ වෙත්ද, ඒ දෙවැදැරුම් ශබ්දයෝ අසන්නෙමි' යි කැමති වන්නෙහිද, ඒ ඒ තන්හිම කරුණු ඇති ඇති කල්හි පැමිණෙන්නෙහිය.

22. “වච්ඡය, ඒ නුඹ යම්කාක්ම 'අත් සතුන්ගේ අන්‍ය පුද්ගලයන්ගේ සිත තමන්ගේ සිතින් පිරිසිදු දැනගන්නෙමි, රාග සහිතවූ හෝ සිත රාග සහිත සිතයයි දැනගන්නෙමි. පහවූ රාගය ඇති සිත හෝ පහවූ රාගය ඇති සිතයයි දැනගන්නෙමි. වෙෂ සහිතවූ සිත හෝ වෙෂ සහිත සිත යයි දැන ගන්නෙමි. පහවූ වෙෂය ඇති සිත හෝ පහවූ වෙෂය ඇති සිත යයි දැනගන්නෙමි. මෝහ සහිතවූ සිත හෝ මෝහ සහිත සිත යයි දැනගන්නෙමි. පහවූ මෝහය ඇති සිත හෝ පහවූ මෝහය ඇති සිතයයි දැනගන්නෙමි. හැකුප්තාවූ සිත හෝ හැකුප්තාවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි. විසුරුනාවූ සිත හෝ විසුරුනාවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි. මහද්ගනවූ (මහත් බවට පැමිණි) සිත හෝ මහද්ගනවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි. මහද්ගන නොවූ සිත හෝ මහද්ගන නොවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි. උත්තර සහිතවූ සිත හෝ උත්තර සහිතවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි. නිරුත්තරවූ සිත හෝ නිරුත්තරවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි. එකගවූ සිත හෝ එකගවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි. එකග නොවූ සිත හෝ එකග නොවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි. මිදුනාවූ සිත හෝ මිදුනාවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි නොමිදුනාවූ සිත හෝ නොමිදුනාවූ සිතයයි දැනගන්නෙමි.' යි, කැමති වන්නෙහිද ඒ ඒ තන්හිම කරුණු ඇති කල්හි හැකි බවට පැමිණෙන්නෙහිය.

23. "වච්ඡය, ඒ නුඹ යම් විටෙක 'අනෙක ප්‍රකාරවූ පෙරවිසූ හව පිලිවෙල සිහි කරන්නෙමි' යි කැමති වන්නෙහිද, එනම්, 'එක ජාතියක්ද, ජාති දෙකක්ද, ජාති තුනක්ද, ජාති සතරක්ද, ජාති පසක්ද, ජාති දසයක්ද, ජාති විස්සක්ද, ජාති තිහක්ද, ජාති හතලිහක්ද, ජාති පණසක්ද, ජාති සියයක්ද, ජාති දහසක්ද, ජාති ලක්ෂයක්ද, නොයෙක් සංවතී කල්පයන්ද, නොයෙක් විවතී කල්පයන්ද, නොයෙක් සංවතී විවතී කල්පයන්ද, අසවල් තන්හි මෙබඳු නම් ඇත්තෙක්, මෙබඳු ගොත්‍ර ඇත්තෙක්, මෙබඳු වණී ඇත්තෙක්, මෙබඳු ආහාර ඇත්තෙක්, මෙබඳු සුවදුක් විඳින්නෙක්, මෙබඳු ආයුෂ කෙලවර කොට ඇත්තෙක් වීම්. ඒ මම එයින් වූනවුයේ අසවල් තන්හි ඉපදුනෙමි. එහිදු මෙබඳු නම් ඇත්තෙක් මෙබඳු ගොත්‍ර ඇත්තෙක් මෙබඳු වණී ඇත්තෙක් මෙබඳු ආහාර ඇත්තෙක් මෙබඳු සුවදුක් විඳින්නෙක් මෙබඳු ආයුෂ කෙලවර කොට ඇත්තෙක් වීම්. ඒ මම ඉන් වූනවුයේ මෙහි උපන්නේ වෙමියි, මෙසේ ආකාර සහිතවූ උද්දේස සහිතවූ අනෙක ප්‍රකාරවූ පෙර විසූ හව පිලිවෙල සිහිකරන්නෙමි' යි කැමති වන්නෙහිද, ඒ ඒ තන්හිම කරුණු ඇති කල්හි හැකි බවට පැමිණෙන්නෙහිය.

24. "වච්ඡය, ඒ නුඹ යම් විටක 'පිරිසිදුවූ මිනිසැස ඉක්ම පවත්නාවූ දිව්‍යවූ ඇසින්, වූතවනු ලබන්නාවූද, උපදිනු ලබන්නාවූද, හිතවූද, ප්‍රණීතවූද, යහපත් වණී ඇත්තාවූද, අයහපත් වණී ඇත්තාවූද, හොඳ ලොව උපන්නාවූද, නරක ලොව උපන්නාවූද සත්‍වයන් දක්නෙමි. ඒකාන්තයෙන් මේ පින්වත් සත්‍වයෝ කාය දුශ්චරිතයෙන් යුක්තවූවාහු වාග් දුශ්චරිතයෙන් යුක්තවූවාහු මනෝ දුශ්චරිතයෙන් යුක්තවූවාහු ආය්යීයන්ට දොස් කියන්නාහු මිත්‍යාදෘෂ්ටි ඇත්තාහු මිත්‍යාදෘෂ්ටිත්ගේ කම් සමාදන්වූවාහු වෙත්. ඔවුහු ශරීරයාගේ හෙදයෙන් මරණින් මත්තෙහි සැප නැත්තාවූ නපුරු ගති ඇත්තාවූ යටිකුරුව වැටෙන්නාවූ නරකයෙහි උපන්නාහු වෙත්. ඒකාන්තයෙන් මේ පින්වත් සත්‍වයෝ කාය සුවරිතයෙන් යුක්තවූවාහු වාග් සුවරිතයෙන් යුක්තවූවාහු මනෝ සුවරිතයෙන් යුක්තවූවාහු ආය්යීයන්ට දොස් නොකියන්නාහු සමාස් දෘෂ්ටි ඇත්තාහු සමාස් දෘෂ්ටිකයන්ගේ කම් සමාදන්වූවාහු වෙත්. ඔවුහු ශරීරයාගේ හෙදයෙන් මරණින් මත්තෙහි යහපත් ගති ඇත්තාවූ දිව්‍ය ලෝකයෙහි උපන්නාහු වෙත්යයි, මෙසේ පිරිසිදුවූ මිනිසැස ඉක්ම පවත්නාවූ දිව්‍යවූ ඇසින්, වූතවනු ලබන්නාවූද, උපදිනු ලබන්නාවූද හිතවූද, ප්‍රණීතවූද, යහපත් වණී ඇත්තාවූද, අයහපත් වණී ඇත්තාවූද, හොඳ ලොව උපන්නාවූද, නරක ලොව උපන්නාවූද කම්යවූ පරිද්දෙන් පැමිණියාවූ සත්‍වයන් දැනගන්නෙමි' යි, කැමතිවන්නෙහිද ඒ ඒ තන්හිම කරුණු ඇති කල්හි හැකි බවට පැමිණෙන්නෙහිය.

26. "වච්ඡය, ඒ නුඹ යම් විටක 'ආශ්‍රවයන් නැසීමෙන් අනාශ්‍රවු අහීන් ඵලය හා යෙදුන සමාධිය හා ප්‍රඥාව කරණ කොට මිදීමට මේ ආත්මයෙහිම තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂකොට පැමිණ වාසය කරන්නෙමියි.' කැමැති වන්නෙහිද, ඒ ඒ තන්හිම කරුණු ඇති ඇති කල්හි හැකි බවට පැමිණෙන්නෙහිය."

26. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වච්ඡගොත්ත ස්ථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගෙන අනුමෝදන්ව භුතස්තෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සකස් කොට වැද ප්‍රදක්‍ෂිතාකොට ගියේය. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වච්ඡගොත්ත ස්ථවිර තෙමේ තනිව වෙන්වූ වාසය ඇත්තේ අප්‍රමාදව කෙලෙස් තවන වීර්යී ඇතිව හරිණ ලද ආත්ම ආලය ඇතිව වාසය කරමින් නොබෝ කලෙකින්ම යමක් සඳහා කුලපුත්‍රයෝ මනාකොටම ගිහිගෙන් නික්ම ශාසනයෙහි පැවිදි වෙත්ද, මාගී බ්‍රහ්මචර්යීභාව කෙලවරකොට ඇති අහීන්වයට, මේ ආත්මයෙහි තෙමේ විශිෂ්ට ඥානයෙන් දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂකොට පැමිණ වාසය කෙලේය. ඉපදීම නැති කරණ ලදි. මාගී බ්‍රහ්මචර්යීභාව වැස තිමවනලදි. කලයුත්ත කරණලදි. මේ ආත්මභාවය පිණිස කලයුතු අනෙකක් නැතැයි දැන ගත්තේය. ආයුෂ්මත් වච්ඡගොත්ත ස්ථවිර තෙමේ වනාහි රහතුන්ගෙන් ඵක්තරා නමක් වූයේය.

ඵසමයෙහි වනාහි බොහෝවූ හික්‍ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැකීමට යත්. ආයුෂ්මත් වච්ඡගොත්ත ස්ථවිර තෙමේ වනාහි යන්නාවූ ඒ හික්‍ෂුන් යම් තැනෙකින්ද ඵතැනට පැමිණියේය. පැමිණ ඒ හික්‍ෂුන්ට මෙසේ කියේය. "ආයුෂ්මත් නුඹ වහන්සේලා කොහි යවද?" "ඇවැත්ති, අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැකීමට යමු" යි කීහ.

"ආයුෂ්මත්ති, ඵසේ චිතම් මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පාදයන් සිරසින් වදිනු මැනවි.

'ස්වාමීනි, වච්ඡගොත්ත නම් හික්ෂු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පාදයන් සිරසින් වදියි. මෙසේද කියයි. මා විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උපස්ථාන කරණ ලද්දේය. මා විසින් සුගතයන් වහන්සේට උපස්ථාන කරණ ලද්දේය' යනුයි.

"ඇවැත්නි එසේය" යි කියා ඒ හික්ෂුහු ආයුෂ්මන් වච්ඡගොත්ත ස්ථවිරයන්ට උන්තර දුන්න. ඉක්බිති ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද, එතැනට පැමිණියාහුය. පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මනාකොට වැද, එක් පැත්තක හුන්නාහුය. එක් පැත්තක හුන්නාවූම ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකලාහුය. "ස්වාමීනි, ආයුෂ්මන් වච්ඡගොත්ත ස්ථවිර තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පාදයන් සිරසින් වදියි. මෙසේද කියයි. 'භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මා විසින් උපස්ථාන කරන ලදී. සුගතයන් වහන්සේට මා විසින් උපස්ථාන කරණ ලද්දේය' යනුයි.

"මහණෙනි, පළමුව මා විසින් සිතින් සිත පිරිසිදු වච්ඡගොත්ත හික්ෂු තෙම දන්නා ලද්දේය. වච්ඡගොත්ත හික්ෂු තෙම ත්‍රිවිද්‍යා ඇත්තෙක. මහත් සාධි ඇත්තෙක. මහත් ආනුභාව ඇත්තෙකැයි දැනගන්නා ලදී. දේවනාවෝද කිවාහුය. 'ස්වාමීනි වච්ඡගොත්ත නම් හික්ෂු තෙම ත්‍රිවිද්‍යා ඇත්තේය. මහත් සාධි ඇත්තේය. මහත් ආනුභාව ඇත්තේය' යි මට මේ කාරණය කිවාහුය."

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇත්තාවූ ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ කිම සතුටින් පිළිගන්නාහුය.

තුන්වෙනිවූ මහාවච්ඡගොත්ත සූත්‍රය නිමි. (3-3)

